

Tilhör Tilda Fogman

Skapflata 1859

Men i skolen
äta
Därför
Kammit B.

Y skolen vara gjor-
dade Pringarna
Edra ländes. Och hafva
edra sken på edra
fötter, och staf-
nas i edra händer
Och skolen äta
säsom de der hafva
stet vägo, ty de det
in Herrans Gaffa

I den tiden, då hela
Aerlden var i mör-
ker och okunnighet
om Guds vilja, hade
Gud Uppenbärat
sig för Moyses, och
gifvit honom till
känna, att ^{han} ville
frälja Abraham
efter hammande
från trældomsket
och föra dem till
det utlöfnade
landet, hvar ett mjukt
och hemlig flykt.
Men Herrens affikt

med denna fräl-
sing var tillika
en andelig fräl-
sing ifrån synden
och ifrån dess
andliga trældom.
Herrens affikt och
vilja var, att Israel
hvar skulle börja
ett nytt lif efter
Guds vilja, och bör-
ja en ny vandring
till det förlofnade
landet, på andra
då som grafver
och för ett hvar
sig till den lön för!

[illegible]

Skulle de äta Paf-
ka kummet, efter
Guds befallning; de
skulle äta detta
Päskalam till en
äminnelse af Guds
välgenåing, och
till en äminnelse
af den fräna befrä-
lsen ifrån träb-
dens afst. Men
det besynnerliga
i denna offer mätte
var den befallning
gen af Gud, att de
skulle trycka

offerbladet på
sina dörrpfoster,
på det att Mord-
guben, som samma
Natt härjade i de
Egyptiska husninges
hus, ^{hur} skulle gå för-
bi Israeliternas hus.
Skulle väl Mord-
guben, frukta för ett
hans blod, som var
på dörrpfosterna? då
hur icke fruktede
för Menneskeblod
som den Natten slä-
mnas i strömmen

Under detta Lärar-
blad ligger en flät
humblyhet, som ingen
Menneske begripa
kan. Om Gud släpper
sån Mord Engelen,
och slår hela Egypti
land, med död och fö
örätkelse, säng och
klagor i de alla
hus, hur föne skulle
Herren bruka detta
medel, till att bevara
Israels barn. Hur fö
ne skulle Herren
juft bruka detta
medel, namligen
bladet af ett

offer lamm? Kan nu
vägen med sitt förkastade
utgånne, kvar föne
Päpsta lammets blod
skulle bevara Israels
barn ifrån Mord Engelen
och härjningar. Men
är pärdig att franska
icke har det blodet,
som bevarade dem,
utan det var Gud,
som bevarade dem.
Men då nu aposteln
Paulus förklarar, att
detta Päpsta lamm var
en smugga eller bild

af det Däflas lamm
 som är offeradt för
 oss, neml. Guds lamm
 som borttager världens
 synder, kan du då sä-
 ga, "icke är det blodet
 som borttager världens
 synder, utan det är
 Gud, som förlåter syn-
 derna, och gör det förtä-
 blifva synderna ont
 tagna. Ja väl: du kan
 med ditt förnuft begri-
 pa, att Gud förlåter
 synderna, Men kan du
 säga mig, hvar för

[illegible]

God ike kan förläta
synderna utan blods utgys-
telse? Eller med andra ord:
då luthers has påstått, att
Guds Söns blod **enaste**
vinna, innan Fadren
vuede kunde ställa
hvarföre kunde Fa-
dren vuede ike ställa
utan detta blods offer.
Om förförasens blod
hade numrit, så kunde
vi kanske bättre
begripa, huru det
has gått till med Förför-
ningen. Vi ha ju hört
att Fadren vuede

ike has numrat st-
lag utom blod. då man
Någon bef, has för-
fört en Fader, tillafte
barn, så has faderen
vuede ike numrat
stilla utan förföras-
ens blod. Det vill
säga: Fadren till det
förförda barnet, has
ike fått någon frid
i sitt hjerta, innan
han fått sluka dolken
i förförasens hjerta.
Och detta has skändt
flere hundra gånger
i världen, att det för-
föda Barnet, faderen
ike fått någon frid

innan han fått utläsa
den lufva händelsen
och stika dolken i
portförens hjerta
och taga lifvet af ho-
nem. Hade nu förfö-
renen blott nunnit
på hofets stam, hade
det första dra ble-
det stutit utur dess gun-
la bafrens hjerta, ja
hade något hvar förmä-
ltras ja. Det var la-
gunt att hvar, dess
gunle bafren, det var
lagant att hvar, att
han fick släppa till
sinnet. Han har ja
väl förtjent sitt straff.
Han har förfänt

Guds gnytt och hvar
hvar, han har gjort detta
barn älskligt för all
sin tid. Han har fört
barnen hjerta på det
älskligt. Barnen äro
har blifvit kärlek
genom barnets förmä-
ring. Och därför kunde
barnen vrede icke till
förr än för hvar
på förfänt.

Men nu har det icke gått
ja till med förfänt.
Utän det för ja ut för
våra ägar, som skulle
barnen hafva slagit
hvar den på sin egen
sinn. Det för ja ut för
samma barnen hafva

ack se, huru Pabben
straffas för sin egen Sann
i stället för syndarena
som hade förtygnet ett
gudant straff. Så straff
här Pabben för sin egen
Sann i stället för syndare
na? Huru hänger det
tillsammans med Guds
rättvisa? fråga denna
verldens viske. Det finner
vi ingen Fader i hela
verlden, som giftar
sitt afkyldiga barn
med en stupa eller någon
sunn bar i kaset. är Gud
så blind, att han ikke
kan begripa, att Sannen
är afkyldig. Men vet
han det, och ändå ikke

straffar den skyldiga
utan den afkyldiga?
Sannen, ja är Gud en
orättvis Fader? Huru är orätt-
vis mot sin egen Sann.
Huru menar G? är Gud
orättvis mot sin egen
Sann, när han låter Sannen
som är afkyldig, lida straff
fot för den skyldiga?
Så ser det ut, när vi be-
trakta arden, som står i
vår Cache. "Christus har
lidit straffet i människans
ställe." Om det hade
ställt så i Cache sen, att
dessa verlden har fått
lida, i stället för men-
skan, som han försärlig
och förtärlig i olyckan.
Men nu står det att

Christen har
och tillit straffet
i Munnspår, ställe.
och kutter har förstått
den saken för, att
Faderns vrede skulle
stillas; Faderns skulle
blidkas eller försönas
genom detta offerdi-
ga blod. Kan du nu
begripa syndare, huru
det gått till med för-
söningsord? Kan du nu
begripa, huru det
är rättfärdiggjand?
ifall du är rättfärdig-
gjand, eller ifall
du tror, att du är
rättfärdig gjand

och Gud är försönad
genom Faderns blod.
Sag menar att så bra
att grubbla på, inman
du kan begripa detta
med det förnekt.
men skulle det så ha-
ra stått för i Calve-
ron, att Faderns vrede
stillades, derigenom
att han sitta hämnas
sin djupvunde, som
förfände Munnspåret
så skulle det hafva
skett rimligen för
förnektet. Ty hurja
fader känner att han
har haft att hämnas
sin förfäresend, som

gnet

och Gud är försämrad
genom Saken, bl.
Jag menar, att låt mig
att grubbla på, in
du kan begripa detta
med det Förnekt.
men skulle det ha-
ra stått på i Calke-
son, att Forsen vade
stillas, derigenom
att han fått hämnas
på Hjelmens, som
förfädd menist
få skulle det ha-
nå det reiliga för
förnekt. Ty varje
Fader känner, att han
har lust att hämnas
på förfädd, som

met

gör namn basen
 olyckligt, och förrättar
 gäst. Därför namn att
 Fattarns ära blir Pränket
 genom barnets på nedrig
 i synnerhet den påse
 att för förrättar en
 nedrig bas, en tras
 hark, en utgiffen
 framvälje, att ~~här~~
 ingen tyder sig för namn
 afverlunda, att barn
 så gör det underligt
 till i stora verlden.
 antingen skall det
 förändrade barnet
 drifvas bort ur
 huset, eller att på
 skall Fattarns och

Masren
 och bro-
 derna
 eller hela
 släkten
 samman-
 gå för för-
 rane.
 Men
 nu har
 det inte
 gått så
 till, utan
 Masren
 har slagit
 ihjäl
 sin affyrdiga son
 och den affyrdiga
 sonen har fått lida
 i flället för funderens
 har det inte orättvist.

Om Nig an skul
le invända, att
denna orättvisa
måtte ske på
att hämnas på
förfararen, för
må han vilja
att vi också skul
na hysa den

tänkare an
Gud, att han
är hämdgerrig
utan vi tro
rare att Gud
älskade det för
färdiga barnet för
högst, att han
knäffrade sig
hjelp, för att
frälsta barnet
att detta förfä
da barnet inte
skulle få något
eliska den

befruer naf.
Men det förfin-
da barnet, heder
kunde. Tårer
icke bevisa, el-
ler återvinna.
Men nu blir det
en annan fråga
om det förfin-
da barnet känner sin-
dens dygdet och
bredden af sin olyc-
ka. Det för att
som detta förfin-
da barn skulle hafva
blifvit alldeles

förtyckt af den
nedrige befruer.
Ty denna baf kan
i dåliga sin Tigger
antade Natur, till
många blifva och
and ty varri riktigt
förtjufna i den nedri-
ge Hanaljan. Ty
genom sin arma-
het kan han för-
vinda sig en praxi
ja, som tycka om
det yttre skenet.
Han har hela
verldens kärlekhet

att bjuda på. Han lofar
rikedom, ära och magt
it hvar och en, som
vill komma till honom.
af detta vundliga himmel
blipus de flotta ledregne
Det förfrända barnet
blis på stigtigt i kunnat
att det inte för blif
ten som dragsis från
den himmelska staden
anlete. Endast några
på farjande hvar
gar på blodfärdens
i en dröm. Alla
de andra himnar af
hat och blodstoft. Och
ibland den stora papern

Jem förfäntur
hij anbring den
härskande de fy
Tornkrantz Ps
nungan fering det
berögt om i hord
Tullende i my
Skädes känd d
med bländande
hjärtan. och endast
dessa få bedräfva
de och förjämle
Häls. kunnas
Hälsas i frän
värld och

Djefvulen vild.
Den stora kunn
kändike frälja
gungas Räfte län
met. blad. Så var
det i mase tid så
var det i Christe
kätt. dagar och
få är det ännu
i denna dag.
Hvar och en
som rika har
offer bladet

ord, men kunnte du is angjagst
smørste kjæper kunne for, om
vi gjerne kunde desu med.

Skulle du noget, som er
villegget i den skjønn, som
Guds ord i os på

Guds ord i os på
for himna blods beja Gud
appellerer dine heds søster
og innerlute. Di angjagst

Vandag

Din tilkjendst.

Gott. 26/50

Wieser.

på fina dörrar
han, hur blir han
fäkt af Mars
gelund. Huset är
en, som inte äter
fett. På ska lamm
med afgrädd
bröd, och bittna
kryddas d.v. med
ett mytt färg, med
en bitter färg
äfnas det fränsar
na, med angjorden
länder, med skar
på katterna,

Med stafsas i hem
denna d.v. med res
färdar, på färd
en vandrings man
som är färdig att
bryta sig i frän
det. Rednings
landet, med fast
färd, att skilja
långt bort, i frän
det. Rednings
landet och börja
ett mytt lif på
vandringen genom
lifet, äker för att
gena Abraham,

på fina dörrar
han, han blir kom-
fakt af Marsen
gelund. Men alla
en, som inte äter
fett. Därför ha
med afsmakt
bröd, och bittra
kryddor d.v. med
ett nytt finne, med
en bitter färg
äfnar det fransar-
na, med angjerdet
länder, med skar-
pa fäternas,

Med flafnar i hem-
dena, d.v. med res-
taländer, påfaren
en vandrings man
som är fäst till att
bryta angiffrar
det, nedniska
landet, med fast
förefatt, att uppliga
lämna bort, i sa-
det, nedniska vä-
sendet och börja
ett nytt lif på
vandringen genom
lifvet, öfver för att
gena Abraham,

Maten. och Isra-
el Gud. Men och
en fann icke nån-
samt den gam-
la frondegen, och äter
fett Därför lamm
uti renhet och
sammansatta af smär-
de. "Men om
fallet icke bekräftar
från Mardochais
besök. Sjå Gud för
koningarne med
blindhet och för-
se, så att de försä-
ra Israel barn,

ända till nästa hafvet
strändas; de äro för-
dömda, att de vä-
ga sig in i nästa
hafvet. det betyder
Koningarne hafva
en så stark död
Tro, att de våga
sig in i nästa hafvet
vägar, och mena, att
de kunna vandra
utan fara genom
nästa hafvet till
något som Israel
barn. d. v. s. de mena
att de kunna frälsa
genom försäkring

blodet utkåvat från
 de Christna. Men från
 hafus nedringarne fått
 denna falska öfvertygelse.
 Men från hafus
 de fått denna döda Tro
 som är fatt som berg
 inte fruktas, förs är de
 gamla och drunkna i

råda hafus rågor.
 Hedningarne hafus
 i den Tro, att de
 måtte lida mycket
 för Jonach barn
 Men de kunna inte
 er kanna, att dessa
 plågas. Kanna af
 dem och äro ett närstående
 stnapp för deras kalla
 stannighet för deras
 förhändelse, för deras
 förakt, som de visa
 Jonach barn för deras
 hat och fiendskap mot
 Guds folk. Jag mener
 att den fräcka Tro
 hos Hedningarne, nemli

den Tran, att
de också kunnat
skoda äfven nåda
hafvet, så att de för
följa Guds folk, just
den Tran hans utseendes
nes Gud stad fastat i
deras hjertan, så att
de inte triffa Alls
om sin salighet. Men
Israels hafva ingalun
da så starka Tro på den
rätta Guden, som hed-
ningarne hafva på den
na världens Gud. Ty
Israels barn falla i sin
triffan på denna fides
om nåda hafvet.

När han ser den nåda hav
vith vägas frampis sig, och
spinderna bakom sig. Rader
hafvet betydes Christli stad
genom hvilket en båt färdig
och ängstfull fyndare skall
skifva frälst men i sin
förfärdighet och i sin ängst
han kan jämärligen se att
den gamla denna nåda stad
skall blifva frälst utom
han bärjas tanor se om
Mose, som berättat henne
att komma det det bästa land
och den gamla afgubda
Zionstus. Men än en gång
rinner den tanken i hagen
han de nyväckta, som
Israels barn yttrade räddade
voro inte grannar.

Egypten, att du skulle
Marra af hit att
dö ut i ~~hvar~~ i förtrifflar.
vare det inte bättre
att vi hade fått dö i vår
färdhet, tänka de nyvärdiga
än att vi skulle komma
uti en sådan förtrifflar?
Tienderna som följä
Israel, kom, äro de gamla
lustarne och begärelserna,
som de tjogat ifrån med
tanke och gynniga
dessa Satans frestelser
och anförtrifflar, tjuva
nu äro med ^{en} förfärlig
tyrskas för de värdiga och
hata dem med den eviga
döden.

Det är de värdiga gamla
erfarenhet, att de
elley budskapet upmärksam
i dem att begärelse, såsom
Aposteln Paulus säger i
Rumarnas 7. Capitel. Den
flås der nu Israel i närgh
förtrifflar. Du kan inte
Tro, att du skulle bli
hållt genom nåden
fäst i Christi blod. Du kan
inte Tro, att Herrens skall
öppna dig en väg genom
dessa hårda väg, som är så
djupt att alla dina fiender
om de är vare sig gynniga
hundra tusen, skall druck
na dömt. Du kan inte
Tro, att du skall komma
tillstånd öfver detta

brilken Israel, eller
den till det förlämnade
landet långtände själar
skall tränga sig fram
så är ju klart, att den
tränga partiet är ju
der, hvarst den Israel
eller den i bättrings rum
när ställe själar faller
i förtristhet; det vill
säga, på denna
och råda hafvet. Men
vill du begripa detta
med ditt förnuft. Så
för du intet. befäl
ger Luther. Eller vill
du begripa, huru råda
hafvet ämnar sig, så blir det
viest hufvudet. Vill du
begripa, huru offer bladet
af Däskälammot, bevisar

Isaels barn från Mard Engen,
härjningar, ja blir viest hufvudet
vill. Men det skal vi veta att
Däskälammot, icke är affradt
för hvarjening, och får icke
äta af hvarjening. ty det står
i Mosevit, att ingen främling
må äta deraf. Det vill säga,
endast de, som Måla framt brö
ta äta, så framt dagens randa
för att med själ och hjerta
nandra till det förlämnade
landet, för att tjena Israel
Gud, endast de somna mätte,
och få en andelig häring deraf
till styrka för sin tro.
Vi hafva nu så ett Däskäl
lamm affradt för oss, säger
Aposteln paulus, och detta
Däskälammot måtte för tjena
i vår andskaps, och arghetens
funder, betags i sannhet
af både dig.

hvilken Israel, eller
den till det förlämnade
landet längtande själen
skall tränga sig fram
så är ju klart, att den
tränga porten är just
den, hvarest Israel
eller den i bättrings him-
nen ställe själen påfly
i förtrösta; det vill
säga, på denna
och nåda hafvet. Men
vill du begripa detta
med ditt förnuft, så
för du intet: befall
ger Luther. Eller vill
du begripa, huru nåda
hafvet öppnar sig, så blir det
viest hufvudsak. Vill du
begripa, huru offer blottat
af Däfflammet, bevisar

Israels barn från Mard Engels
hänringar, ja blir viest hufvudsak
vill. Men det skolen yveta att
Däffa lammet, icke är affradt
för hedringarne; och för icke
ätas af hedringar. ty det står
i skrifvit, att ingen främling
må äta deraf. Dett vill säga,
endast de, som skola framt
ta lapp, ja framt dagens randa
för att med själ och hjerta
nandra till det förlämnade
landet, för att tjena Israel
Guds, endast de somna mått,
och på en andelig häring deraf
till styrka för sin tro.
Vi hafva nu ake ett Däffa
lammet affradt för oss, säger
Apostelen paulus, och detta
Däffa lammet måtte för tages
icke i andskarez, och argheter,
funder, betags, sammangöra
af nåde dög.

Israels barn voro Red
färdiga. När de äro Därfra
lammet. Lika för bar det hvar
och en sam till det andliga.
Därfra lammet sam är den heli-
ga Natvarden vara reser sig
färdig eller beredd att lämna
det Theoriska väsendet, och
vandra till ett bättre, färdig-
t land. Men thy mass. Många
Natvards gåft, är nu för tiden
färdig, att begäbra hela Råde
målet; och göra gärderna med
sakramentell eller riksa anse-
det af de flesta för ett nödfall
medel för dem, sam äro färdiga
att resa till Sigtungen, och
göra Natvards gåft han-
nen för tiden. Lika stark
där för, sam de Egyptier, sam
alldeles rike fällo: för triffan
när de skulle gå in i gärd
kapet; Chunn Israel,

Israels barn voro Red
färdiga. När de äro Därfra
lammet. Lika för bar det hvar
och en sam till det andliga.
Därfra lammet sam är den heli-
ga Natvarden vara reser sig
färdig eller beredd att lämna
det Theoriska väsendet, och
vandra till ett bättre, färdig-
t land. Men thy mass. Många
Natvards gåft, är nu för tiden
färdig, att begäbra hela Råde
målet; och göra gärderna med
sakramentell eller riksa anse-
det af de flesta för ett nödfall
medel för dem, sam äro färdiga
att resa till Sigtungen, och
göra Natvards gåft han-
nen för tiden. Lika stark
där för, sam de Egyptier, sam
alldeles rike fällo: för triffan
när de skulle gå in i gärd
kapet; Chunn Israel,

Men kuden May. Bergmanns och Skott och
gamla och tysta Kamrars Skottarna, ja
den gode kypens orskens, adrian larsens larsens
och Skottens kuden och kuden larsens.

Lik och orskens gylor kypens orskens, kuden och
och larsens larsens gylor, och Skottens gylor or
gylor larsens. Bergmanns gylor och larsens, ja
och gylor kypens, och orskens en larsens kypens
Skottens gylor kypens kypens kypens; och och och
och och kypens kypens och gylor och Skottens, kuden
och Skottens; och ja gylor och orskens kypens kypens

banne fällo. färdigflare
vid råde kypens Skottens;
men kypens kypens kypens
ikke utan Skottens kypens och
fast, att de skulle kypens
ja, ja Skottens kypens, och
ja kypens det ja kypens
i denna dag, att de ja kypens
ja ande kypens och kypens
Mäktiga kypens, kypens fällo
i Skottens kypens, och det
råde kypens och ja kypens
men den ja kypens Skottens
fällo Skottens, ikke; kypens
utan ja i ja kypens och
det råde kypens, ja ja kypens
hja blad, och kypens ja kypens
kypens ja ja ja ja ja
och kypens kypens kypens
kypens kypens blad; och ja kypens
ja kypens att ingen kypens
kypens kypens blad och kypens
kypens ja kypens kypens
med och kypens kypens, och

vil frammet afuer nåd arnat
och räpcent, som liden pådessa
nåhtta, som fått kämma de för-
sta Nubieners keno, men utaf
denne lilla kagen, ha pua de
flerta datt i åknen, för fin åta
likhet och för sitt snarvande
och ondske några få utvalde
hafua kamrat från till det
förlofande landet, de flerta
tingo kufft att vända om till
Egypten igen; och så tycker det
hofue gått här med dem, som
en tid riktigt afuarligt fäkte
sin själv salighet; de tycker hos
nu fått kufft att vända om
till, ver loka. Nåra Israel, vänd
icke, om till det hemiska landet;
utan sträfa framåt, om att på
vandringen genom åknen
bli dig var och nåda fram.
Du vet ju, att du allrig kom-
mer fram till det förlofande
landet, om du vändes om
på halva vägen. Der för
för så annu en gång

att knapla dig fram: och
annu en gång dig, så som
de stungo Israels kufft i åk-
nen, så lyft dig ägan opp, och
så på knäpararmen, som
Mose uphöjde i åknen; då
skall armagifvet rike skada
dig, och att nu ditt påfka
damm, med afyrat bröd och
bitter, falsk och var resfärdig,
om det icke går i fyr, så
går det väl påt om till. Chua
det kunde vara bröd om, för
der, som vilb sinna fram till
det förlofande landet, med en
änne Nubieners ful är apple, om du
är. Att för sin färdig, så går fä-
nen, och då villas du kufft, och där
i åknen. Vises nu ena hjertan
till Gud, och gjöras eder förda
bevärmelse. Jag färdig för
Munniska.

att jag håller på att färdigställa en
färdig med predikstol och jag har
och skaffa materialier och peng
för tid och uppmärksamhet. Jag har
naturligvis och en flöde som jag
till Julia och svärja trohetsed åt
Söndag därpå skall jag hålla
något kort, helst om skola
läseströmmar ej ens öfver den ens
att jag skrifva. I dessa veckor ha
ty de är 3 dyra band. Därför
I öfversta socknehyn har separa
het, som i öfr. lat. Gud lede
och forskning i Skriften - till

Gud lede!

Men får i medel af nästa månad tillfär
enstidigt lära något af mig öfver vintern,
Det torde vara bra att se Conceptet af den
Denna teckning 2 nummer finner jag ännu i
Därför minner jag blott om Karlens

Stämning

Rädda

P. S. jag hade väl skrifvat längre
för i dag varit hindrad af tjera
Vale! Saluten! Tills

